

[Elgaard.]

og særlig da, hvis der i stor Udstrækning bliver Tale om anviste Lejere — vil der uden Tvivl opstaa Komplikationer, som man slet ikke forestiller sig i Forvejen.

Hvis dette Lovforslag gennemføres saa nogenlunde i den Skikkelse, hvori det er fremsat, vil der kræves en helt ny og ikke ubetydelig Administrationsgren. Dette var vel til at komme over, hvis man i øvrigt maatte indrømme, at der ikke var nogen anden Vej frem, og at det var nødvendigt, at der blev truffet den Slags Foranstaltninger.

Efter at jeg nu har fremført disse Ting, vil den højtærede Minister og andre maaske sige til mig: Ja, men saa vil Venstre altsaa overhovedet ikke noget i denne Sag. Jo, det vil vi. Vi er Tilhængere af, at baade den Ungdom, der arbejder kropsligt, og den Ungdom, der skal dygtiggøre sig til Fremtidens Gerning, saa vidt det overhovedet staar i Samfundets Magt, faar saadanne Vilkaar at leve under, at den kan faa en menneskelig Tilværelse. Dette bør anerkendes, naar det er Landets Ungdom, der er Tale om. Men samtidig med at jeg understreger dette, vil jeg gerne føje til, at hvor det gælder Familier, er Spørgsmaalet dog endnu mere alvorligt. For de unge Menneskers Vedkommende drejer det sig jo kun om et begrænset Antal Aar, nogle færre eller nogle flere, men naar den Dag oprinder, da de stifter Familie, bliver Spørgsmaalet, som sagt, et helt andet og mere alvorligt.

Jeg kan ikke forstaa, at en Udtalelse som den, det ærede Medlem Hr. Victor Gram kom med: at Frivilligheden havde haft sin Chance, og at der ikke ad den Vej var givet Udtryk for synderligt Samfundssind, kan fremsættes. Jeg tror nemlig ikke, at der hverken af de egentlige Myndigheder, altsaa Ministerierne eller Ministeriet, eller af Rigsdagen er gjort noget væsentligt for at gøre Befolkningen begribeligt, at den i den Situation, hvori vi befinder os, virkelig maa være rede til at hjælpe de unge Mennesker til at faa Tag over Hovedet. Det er muligt, man ikke vil regne det for noget, naar jeg nu siger, at vi i hvert Fald gerne vilde have gjort et alvorligt Forsøg paa at løse Opgaven paa denne Maade, idet dette ikke vil skabe Vanskeligheder. Saadan kan man jo godt tage paa det, hvis man ønsker det, men vi tillægger det nu Betydning, at et saadant

Forsøg bliver gjort, at en virkelig Appel bliver rettet til Befolkningen i saa Henseende.

Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har orienteret sig om tilsvarende Forhold i andre Lande. Det forekommer mig, at jeg for ikke saa længe siden har læst om, hvordan Tilstanden er i den norske Hovedstad. Jeg tror endda, det var Statsminister Gerhardsen, som havde udtalt sig om det, og der er vel ingen Tvivl om, at Bolignøden i den norske Hovedstad er langt større, antagelig flere Gange større, end den er i København. Jeg har læst, at man i Oslo har gjort Forsøg paa at ekspropriere Boligrum, men at dette ganske stille var gaaet i Staa af sig selv, og at det med sine Komplikationer i Virkeligheden havde fældet sig selv. Der er vel heller ingen Tvivl om, at hvis man vil anerkende Familiens Ret til Fred i Hjemmet, maa ogsaa dette Lovforslags Bestemmelser betegnes som udemokratiske. Ved at overveje den hele Situation kan jeg ikke indrømme, at man ikke kan finde en anden Løsning end den i Forslaget nævnte. Har vi ikke i vore gældende Bestemmelser vedrørende Byggeforholdene forskelligt, som man kunde tage i praktisk Anvendelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Værelser for enlige Personer? Vi har en Lov, der giver Støtte til Omdannelse af gamle Lejligheder. Var der ikke en Mulighed for, at der ad denne Vej kunde skabes et betydeligt Antal Enkeltværelser i Virkeligheden uden større Materialeforbrug? Hvis en saadan Foranstaltning saa forenedes med en virkelig alvorlig Indsats for at fremskaffe Værelser ad frivillig Vej og der derved naaedes et tilfredsstillende Resultat, saa vilde den højtærede Minister og de, der var hans Hjælpere i en saadan Gerning, høste Ære deraf.

Jeg vil ogsaa tillade mig at stille det Spørgsmaal til Ministeren, om ikke der selv under de nuværende Forhold kunde skabes en Mulighed for den saa ønskelige Tilpasningsomflytning mellem Familier, bestaaende af faa Personer, og Familier med mange Børn. Statistikken viser, at de smaa Lejligheder er overbefolkede og de større Lejligheder underbefolkede. Hvis vi sammenligner med den Statistik, der foreligger fra 1945, er Forholdet det, at der ikke i Dag er et større Antal Lejligheder med Overfyldning af voksne Personer, end der var i 1945. Det, der